

ment, míg a Tiszát el nem érte. Mikor odaért, fogta magát és elindult a partján, folyásával ellenkező irányba. Ment, ment, s közben arra gondolt, hogy vajon mit fog szólni az apja, hogy hazamegy majdnem olyan szegényen, mint ahogy elindult. Nagyon bántotta ez a gondolat.

Amint orrát lógatva bandukolt, egyszer csak elékerült egy öregember, aki parton ülve horgászott.

– Adjon Isten, öregapám!

– Adjon Isten, édes fiam! Mi járatban vagy?

– Hazafelé tartok. Elindultam szerencsét próbálni, hogy majd gazdagon térhessek haza, de bizony majdnem olyan szegényen térek meg, mint ahogy elindultam.

– Ül le ide mellém fiam, pihenj meg, s közben elmesélheted mi történt veled.

Azzal a kezébe nyomott egy horgászbotot.

– Szívesen – mondta Miska, aki igencsak fáradt volt már. Leült az öreg mellé, és elmesélt mindent tövéről hegyére. Ahogy a mesélés végére ért, egyre szomorúbb lett.

– Látja Bátyám! Erről beszéltem, és még halat sem fogtam!

– Nincs itt semmi hiba, édes fiam! Csak nem jól nézed a dolgokat!

– Már mégis hogy nézhetném máshogy! – bosszankodott Miska.

– Az a baj, hogy annyira kerested a gazdagságot, hogy meg se láttad, hogy már megtaláltad. Pedig nézd csak fiam! Elindultál otthonról. Arattál, ahol megtudtad, hogyan készül a kenyér.

Aztán juhász voltál, s megtanultad, hogy milyen hasznosak az állatok, s hogyan gondoskodj róluk. Favágó is voltál. Nem is fáztál ugye?

Majd sajnos, beteg lettél, de ez is egy lecke volt, mert megtanulhattad, hogy gyógynövényekkel, s gyógyvízzel gyógyíthatod magad. Most pedig itt horgászol velem. És lásd...!!!

Azzal Miska egy természetes pontyot fogott.

– No, látod! – folytatta az öreg – Most már halad is van, melyet megehetsz. Otthon pedig vár a családod, akik nagyon szeretnek téged. Hát mi ez, ha nem gazdagság?

Miska ekkor rádöbbedt, hogy az öregnek milyen igaza van. Megköszönte neki, hogy felnyitotta szemét, és most már boldogan indult hazafelé. Még egyszer visszapillantott a Tisza partjára, de már seholy se látta az öregembert. Mintha köddé vált volna. Ha őt nem is látta, de azt igen, hogy a folyó szinte életre kelt. Milliányi apró kérész táncolt a víz felszíne közelében. Gyönyörű látvány volt. Mintha ők is Miskát ünnepelték volna.

A legény ezt a képet is szívébe zárta, hisz már tudta, hogy ez is a gazdagság része.

Másnap már ismerős tájra ért. A távolban megpillantotta a szülői házat, ahol az udvaron vígan kergetőztek testvérei. Neki se kellett több, futott, ahogy csak lába bírta. Mikor belépett az udvarba, anyja és apja tárt karokkal fogadták, s könnyes szemmel így kérdezték:

– No, édes fiam! Megtaláltad-e a gazdagságot?

– Óh, drága szüleim! Ostoba voltam! El se kellett volna mennem. Hisz a gazdagság itt van körülöttem. A családom, a kis földünk, jószágaink! Minden, ami csak körülvesz bennünket! Jó lecke volt ez nekem, hogy mindezt tudjam is értékelni.

Azzal átadta ajándékait szüleinek. Édesanyjának a szolnoki csipketerítőt, édesapjának pedig a rackabőr subáját.

Így éltek tovább egyszerűen, de boldogan, amíg meg nem haltak. Aki nem hiszi, járjon utána!

Jutalomkirándulást nyertünk!

Tavaly, amikor beneveztünk a *Szalay Könyvkiadó* pályázatára, még csak reménykedtünk abban, hogy sikerül nyernünk egy osztálykirándulást. Becsülettel teljesítettük a három forduló feladatait, és vártuk az eredményhirdetést. Meg is érkezett a jó hír: tervezhetjük az autóbussz kirándulást! Mivel az autóbussz

ötvenfős, ezért még két osztályt hívtunk meg, tartsanak velünk szeptember 30-án!

Irány a Mátra! A hegyek, az őszi erdő látványa és a jó levegő mellett volt még egy nyomós érvünk, miért éppen ide menjünk: az Egererdő Zrt. Erdészeti Nyílt Napot tartott, melyre szeretettel várták az érdeklődőket. Jól döntöttünk, valóban megérte!

A nyílt napot a mátrafüredi parkban rendezték meg, ahol a különböző standoknál szakemberek közérthető módon mutatták be az erdei élővilágot, az erdészek sokrétű munkáját, az erdőgazdálkodást. Kipróbálhattuk a mindennapos munkák során használt eszközöket, működés közben figyelhettük meg a rakodó- és aprítógépet, megfoghattuk különböző fáknak, bokroknak a levelét, termését, simogathattunk selyemlepkét,

